

Filip Klimovič, MFF UK, Fyzika

filip(dot)klimovic(at)seznam(dot)cz

Porovnáním svých zkušeností s vyprávěním dalších zahraničních studentů zjišťuji, že můj studijní pobyt ve Tbilisi byl poněkud specifický. V této zprávě se pokusím popsat především právě tato specifika. Ještě před tím bych však hned v úvodu zdůraznil, že Gruzie je země, která se v poslední době rychle rozvíjí nejen díky velkému meziročnímu růstu počtu zahraničních turistů i studentů. Proto se domnívám, že se zkušenost ze studijního pobytu ve Tbilisi může rok od roku proměňovat.

Studijní pobyt na Tbilisi State University pro studenty UK zajišťuje bilaterální dohoda mimo program Erasmus. Zatímco jiní zahraniční studenti přijíždějící do Tbilisi právě skrze Erasmus si stěžovali na potřebu vyplňovat spoustu dokumentů, já jsem si byrokracií nikterak zatížený nepřípadal. V podstatě jediný úkon, který bylo zapotřebí provést, bylo otevření účtu v bance TBC, kam škola měsíčně posílá stipendium. Kromě příslibu stipendia „podle možností“ bilaterální dohoda přijíždějící studenty UK zprošťuje povinnosti platit školné a zajišťuje bezplatné ubytování na koleji.

Příjezd. Během příjezdu o mě bylo postaráno. Už před příjezdem se mnou byla v e-mailovém kontaktu studijní referentka. Ta mě informovala o adrese školy a koleje a bezplatně mi zařídila soukromý odvoz z letiště přímo na kolej po mém přiletu do Tbilisi kolem druhé hodiny ráno. (Relativně nově operuje přímé letecké spojení Praha-Kutaisi, pak je vhodné objednat si předem místo v autobuse z tamního letiště do Tbilisi u společnosti Georgian Bus.) Druhý den mě zaměstnanci koleje svezli autem do města a pomohli mi zařídit si telefonní číslo, obdobu pražské Lítačky na MHD a ukázali mi nejbližší supermarket.

Ubytování. Již zmíněná kolej je poskytnuta pouze studentům na základě bilaterální dohody. Studenti v programu Erasmus si musí ubytování zařídit sami. Kolej leží na samém okraji města. Výhodou je, že člověk může sportovat nebo se rekreovat mimo město, například u blízkého jezera Lisi Lake. Značnou nevýhodou je horší dostupnost z města. Ve špičce je povrchová doprava ve Tbilisi velmi pomalá. Cesta do školy nebo zpět tak může trvat i přes hodinu. Budova koleje je nová, nicméně je zřetelné, že byla postavena ve spěchu. Kolej disponuje vybavenou počítačovou místností, vlastním hřištěm (fotbal, basketbal, stolní tenis), prádelnou. Na každém patře je kuchyňka (lednice a indukční sporák). Bydlí se ve dvoulůžkových pokojích s vlastní koupelnou. Je třeba zmínit relativně častou odstávku vody a velmi slabou wifi síť v obytné budově. Horší připojení však nepředstavuje velký problém vzhledem k – na české poměry až směšně – nízkým cenám mobilních dat i na předplacené kartě. I přes špatnou dopravní dostupnost koleje osobně považuji pobyt na ní za příjemný a přínosný zejména kvůli kontaktu s místními studenty ubytovanými tamtéž.

Finance. Podle mého chápání dostávají studenti v programu Erasmus finanční prostředky skrze svoji domácí školu a dostávají hodně. V mém případě stipendium vyplácela tamní škola, a sice 250 gruzínských lari (GEL) měsíčně. Pro porovnání průměrná měsíční mzda v Gruzii je asi 1100 lari, minimální mzda ve veřejném sektoru 135 lari, což je pod hranici životního minima (příjem 167 lari za měsíc.) Za 250 lari měsíčně se dá v klidu vyžít, pokud člověk cestuje pouze do školy a zpět a stravuje se v kuchyňce ze surovin ze supermarketu nebo z tržnice. Já jsem utrácel trochu více při výletech za dobrodružstvím mimo město nebo za dobrým jídlem a pitím. Vyměnit eura nebo dolary ve městě

není problém, stejně tak je zpravidla možné zaplatit platební kartou. (Mimo město je však hotovost nutností.) Již zmíněný účet, na který chodí stipendium, je s asistencí školní sekretářky založen (osobně) u TBC. U tohoto finančního ústavu neexistují žádné studentské výhody. Spekulovat, proč škola nutí zahraniční studenty otevřít účet právě tam, zde nebudu. Konkurenční Bank of Georgia nabízí studentský účet a jejich platební karta se dá použít i v MHD s výraznou studentskou slevou na jízdném. S jeho založením rádi pomohou místní přátelští studenti.

Výuka. Škola nenabízí kurzy z matematiky ani z fyziky v angličtině kvůli malému zájmu. O tom jsem byl dopředu informován a nebránil jsem se, neboť jsem měl již tou dobou splněné všechny povinnosti, které mi udával studijní plán. Toto je nejspíše největší specifikum mého zahraničního pobytu. Byl mi přidělen stůl v pracovně, kterou jsem sdílel se dvěma tamními profesory. Několikrát jsem na semináři fyzikálního oddělení prezentoval svoje výsledky, ke kterým jsem dospěl v rámci své diplomové práce. Většinu této jsem sepsal právě ve Tbilisi; konzultoval jsem se svým vedoucím v Praze e-mailem. Mimo to jsem docházel dvakrát týdně na výuku gruzínštiny, kde jsem se naučil relativně nenásilnou formou písmo a osvojil jsem si základní fráze (dále jsem něco pochytíl v kuchyňce na koleji), a na přednášku z mytologie jednou za týden, asi čistě ze zvědavosti. Ohledně kapacity vyučovat v angličtině byla škola mnohem lépe připravena, co vím od jiných zahraničních studentů, v oborech jako psychologie, politologie, společenské a humanitní vědy nebo jazyky, zejména ruský.

Tolik k mému popisu spolupráce Ivane Javakhishvili Tbilisi State University a UK. Případným dalším zájemcům o výjezd do Gruzie bych dále sdělil, že na občany Evropské unie se nevztahuje vízová povinnost. Razítko, které dostanete do cestovního pasu při vstupu do země, opravňuje k pobytu na jeden rok. Dá se obnovit překročením uznané (!) státní hranice ven a zase zpět. V každém případě ministerstvo zahraničních věcí doporučuje tyto skutečnosti vždy ověřit u zastupitelského úřadu daného státu. Ještě je důležitá otázka bezpečnosti. Ve smyslu násilí jsem se nikterak ohrožený necítil; situace je horší na pozemních komunikcích. Více zajímavých informací a zkušeností už zde sdělovat nebudu a nechám je eventuálního cestovatele objevovat samotného, přesto mohu případné dotazy zodpovědět e-mailem. Závěrem bych chtěl svůj zahraniční studijní pobyt hodnotit jako úžasný zážitek. Určitě se budu chtít někdy do Gruzie vrátit.